

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd zložený z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., JUDr. Borisa Minksa, JUDr. Jaroslava Krajča a JUDr. Vojtecha Lefflera v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] sudkyňi Okresného súdu [REDAKOVANÉ], na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. októbra 2005, na odvolanie sudkyne proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu z 11. novembra 2004, sp. zn. 4 Ds 4/03, takto

rozhodol:

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich sa rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky disciplinárneho súdu z 11. novembra 2004, sp. zn. 4 Ds 4/03, **zrušuje** v celom rozsahu.

JUDr. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], sudkyňa Okresného súdu [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ]

sa uznáva za vinnú,

že nekonala vo veci sp. zn. 2 T 00133/00 od 19. 12. 2000 do 21. 11. 2001, t. j. skoro 12 mesiacov, čím v uvedenej veci nekonala plynulo a spôsobila prieťahy,

t e d a

nesplnila povinnosť sudcu vyplývajúcu z § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch tým, že v pridelennej veci nekonala plynulo a bez zbytočných prieťahov,

t ý m

sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení do 15. 4. 2002 a

z a t o s a j e j u k l a d á

disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z.
n a p o m e n u t i e.

Podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch sa JUDr. [REDAKOVANÉ]
z disciplinárneho previnenia, ktorého sa mala dopustiť tak, že

1. nekonala v jej pridelenej veci sp. zn. 2 T 28/97 od 24. 4. 1998 do 21. 11. 2001,
2. v jej pridelenej trestnej veci obžalovaného [REDAKOVANÉ], sp. zn. 2 T 0034/01 prevzala priamo do vlastných rúk v mesiaci marec 2003 písomné odôvodnenie sťažnosti krajského prokurátora proti uzneseniu o vrátení veci na došetrenie zo dňa 7. 8. 2002, túto nezaložila do spisu, ani k takémuto úkonu nedala pokyn a neotvorenú zásielku ponechala v zásuvke svojho písacieho stola až do 26. 6. 2003,
3. bez predchádzajúceho ospravedlnenia sa z neprítomnosti v práci, neustanovila sa do práce dňa 29. 4. 2003, 6., 9., 13. a 15. 5. 2003, 23. 7. 2003, 24. 7. 2003 a 1. 8. 2003, teda celkom 8 pracovných dní, a to napriek tomu, že jej nebola povolená práca v domácom prostredí

o s l o b o d z u j e.

O d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky – prvostupňový disciplinárny súd rozhodnutím z 11. novembra 2004, sp. zn. 4 Ds 4/03, JUDr. [REDAKOVANÉ], sudkyňu Okresného súdu Bratislava III, nar. [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], uznal vinnou

1. že nekonala v jej pridelených veciach plynulo a spôsobila prierah vo veciach Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2 T 28/97 od 24. 4. 1998 do 21. 11. 2001, t. j. skoro 43 mesiacov, sp. zn. 2 T 00133/00 od 19. 12. 2000 do 21. 11. 2001, t. j. skoro 12 mesiacov,
2. v jej pridelenej trestnej veci obžalovaného [REDAKOVANÉ] sp. zn. 2 T 0034/01 prevzala priamo do vlastných rúk v mesiaci marec 2003 písomné odôvodnenie sťažnosti krajského prokurátora proti uzneseniu o vrátení veci na došetrenie zo dňa 7. 8. 2002, túto nezaložila do spisu, ani k takémuto úkonu nedala pokyn a neotvorenú zásielku ponechala v zásuvke svojho písacieho stola až do 26. 6. 2003, napriek tomu, že vec na rozhodnutie o sťažnosti predložila Krajskému súdu Bratislava dňa 27. 5. 2003,

3. bez predchádzajúceho ospravedlnenia sa z neprítomnosti v práci neustanovila do práce dňa 29. 4. 2003, 6., 9., 13. a 15. 5. 2003, 23. 7. 2003, 24. 7. 2003 a 1. 8. 2003, teda celkom 8 pracovných dní, a to napriek tomu, že jej nebola povolená práca v domácom prostredí.

V bodoch 1, 2 a 3 podľa rozhodnutia prvostupňového súdu nesplnila povinnosť sudcu vyplývajúcu z ustanovenia § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch tým, že nevykonávala svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach nekonala plynulo, bez zbytočných prieťahov, čím sa dopustila

- v bode 1 disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch v znení do 15. 4. 2002,
- v bode 2 a 3 disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1, 2 Zákona o sudcoch v znení do 31. 10. 2003. Za to jej uložil disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. b/ Zákona o sudcoch a to preloženie sudkyne na iný súd toho istého stupňa.

Z návrhu na disciplinárne konanie za to, že v jej pridelenej trestnej veci obžalovaného [REDAKOVANÉ] sp. zn. 2 T 118/01 predložila dňa 23. 6. 2003 súdnej kancelárii bez rozhodnutia o vrátení veci na došetrenie spis s pokynom „vrátiť OP – III 314/c/1/c“ podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. sudkyňu oslobodil.

Proti tomuto rozhodnutiu sudkyňa JUDr. [REDAKOVANÉ] podala včas odvolanie. Domáhala sa toho, aby odvolací disciplinárny súd napadnuté rozhodnutie zrušil a oslobodil ju spod disciplinárnych previnení uvedených v tomto rozhodnutí.

V odvolaní poukázala na to, že spis sp. zn. 2 T 28/97 nemala k dispozícii a že v konaní nebolo preukázané, že by jej spis bol predložený na vybavenie tzv. porozsudkovej agendy. Vylúčila, že by k prieťahom v konaní došlo jej vinou, pretože v predmetnej veci postačovalo iba vypracovať jednoduché opatrenie o vrátení zaplatenej sumy z titulu peňažného trestu, ktorý bol v dôsledku amnestie odpustený.

Vo veci sp. zn. 2 T 00133/00 konala. Súčasne však musela konať aj v iných konaniach týkajúcich sa SIS.

Zásadne poprela, že by v trestnej veci sp. zn. 2 T 0034/01 do vlastných rúk prevzala zalepenú obálku so sťažnosťou prokurátora proti jej uzneseniu o vrátení veci na došetrenie. O tom, že v zásuvke jej stola sa našla zalepená obálka so sťažnosťou, sa dozvedela až v rámci tohto disciplinárneho konania. K neospravedlnenej absencii v práci uviedla, že v prípade neočakávaných

situácií telefonicky alebo osobne vždy nahlásila svoju neprítomnosť na pracovisku. Ak ju na pracovisku zamestnankyne súdu nevideli, to ešte podľa jej názoru nie je dôkaz o tom, že by v práci nebola.

Predseda Okresného súdu [REDAKOVANÉ] sa pridržiaval svojich doterajších prednesov a napadnuté rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu považoval za správne. K vykonaným dôkazom nemal žiadne pripomienky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie disciplinárneho súdu v zmysle § 131 ods. 3 Zákona o sudcoch. Doplnil dokazovanie oboznámením sa so spismi [REDAKOVANÉ] sp. zn. 2 T 0034/01 (bez prítomnosti verejnosti), sp. zn. 2 T 00133/00, listom Krajskej prokuratúry v Bratislave z 9. septembra 2005 a listom predsedu Okresného súdu Bratislava III z 26. mája 2005 a dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu nie je správne, preto ho v celom rozsahu zrušil a nahradil novým rozhodnutím.

Podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch v znení do 15. 4. 2002 disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti sudcu, o svedomitosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 116 ods. 1, 2 o sudcoch v znení do 31. 10. 2003 disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu, správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti sudcu, o svedomitosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prietáhov. Za disciplinárne previnenie sa považuje nepreukázanie požadovaných výsledkov podľa zásad hodnotenia sudcov schválených podľa osobitného predpisu na základe hodnotenia práce sudcu a úmyselné uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov v majetkovom priznaní alebo v čestnom vyhlásení podľa § 32. Závažným disciplinárnym previnením je vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato. Konanie uvedené v odseku 1 je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej

povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné príťažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

Odvolací disciplinárny senát pri rozhodovaní o odvolaní sudkyne preskúmal osobitne každý zo skutkov, ktoré boli kladené sudkyňi za vinu a ktoré sú uvedené v napadnutom rozhodnutí pod bodmi 1 až 3.

V bode 1 sa sudkyňa mala dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch v znení do 15. apríla 2002 tým, že si nesplnila svoju povinnosť vyplývajúcu z § 30 ods. 4 tohto zákona.

Z výsledku vykonaného dokazovania však odvolací súd zistil, že sudkyňa nekonala plynulo bez zbytočných prietahov iba vo veci pod sp. zn. 2 T 00133/00. Toto disciplinárne previnenie jednoznačne vyplýva z obsahu tohto spisu, s ktorým sa odvolací disciplinárny senát oboznámil.

Iná je situácia ohľadne postupu sudkyne vo veci vedenej pod sp. zn. 2 T 28/97. Z vykonaného dokazovania nebol bez akýchkoľvek pochybností jednoznačne zistený záver, že by sa predmetný spis nachádzal u sudkyne od 24. apríla 1998 do 21. novembra 2001. Tvrdenie disciplinárneho súdu, že sudkyňa mala spis po úprave kanceláriou predložený, nebolo preukázané žiadnym objektívnym dôkazom. Samotný úradný záznam administratívnej zamestnankyne, ktorý sa nachádza v spise, že spis bol sudkyňi predložený, odvolací disciplinárny súd nepovažoval za dôkaz, ktorý by mohol spoľahlivo takéto tvrdenia potvrdiť. Sudkyňa kategoricky poprela, že by jej uvedený spis bol na vybavenie jednoduchého úkonu predložený, navyše uviedla, že do jej kancelárie mali voľný prístup i iní zamestnanci súdu, takže spis jej kedykoľvek mohol byť do kancelárie položený.

Z bodu 2 vyplýva, že sudkyňa sa mala dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 a 2 Zákona o sudcoch. Odvolací disciplinárny súd k tomuto bodu doplnil dokazovanie, a to vyžiadaním správ od predsedu Okresného súdu Bratislava III a krajského prokurátora v Bratislave. Navyše, bez prítomnosti verejnosti sa senát oboznámil s relevantnou časťou spisu sp. zn. 2 T 0034/01. Doplnené dokazovanie jednoznačne preukázalo, že v konaní nebol produkovaný ani jeden dôkaz svedčiaci o tom, že by sudkyňa v marci 2003 do vlastných rúk prevzala inkriminovanú zásielku. Navyše odvolací disciplinárny súd dospel k záveru, že na Okresnom súde [REDAKOVANÉ] pri manipulácii s utajovanou písomnosťou sa nepostupovalo v súlade s vyhláškou č. 455/2001 Z. z. o administratívnej bezpečnosti, ktorá v tom čase platila (vyhláška bola zrušená zákonom č. 215/2004 Z. z.). Zo spisu taktiež je zrejmé, že utajovaná písomnosť došla do podateľne súdu (návratka bola podpísaná), ale o tom, že by táto utajovaná písomnosť na návrtku bola doručená sudkyňi, už

v spise dôkaz absentuje. Za daného stavu veci odvolací disciplinárny súd spáchanie tohto disciplinárneho previnenia nemal preukázané.

V bode 3 sa sudkyňa kládla za vinu neospravedlnená absencia v práci v rozsahu 8 dní.

Sudkyňa aj v tomto prípade kategoricky poprela, že by bez ospravedlnenia alebo ohlásenia v prípade neočakávanej situácie nenastúpila do práce. V tomto bode ide o dlhšie skutky a bolo na navrhovateľovi, t. j. predsedovi súdu, aby v konaní predložil dôkazy také, ktoré by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázali skutočnosť, že sudkyňa v ten-ktorý deň v práci chýbala. Takýto dôkaz ani do štádia odvolacieho konania zo strany predsedu súdu nebol predložený. Z toho dôvodu odvolací disciplinárny súd za základ svojho rozhodnutia nemohol vziať výpovede svedkýň a predsedu okresného súdu, podľa ktorých len „nahliadnutím“ do kancelárie sudkyne mali zistiť jej neprítomnosť na pracovisku.

Po zhrnutí dokazovania týkajúceho sa všetkých troch bodov odvolací disciplinárny súd dospel k záveru, že sudkyňa JUDr. [REDAKOVANÉ] sa dopustila disciplinárneho previnenia len v súvislosti s nekonaním, t. j. s prietiahmi v konaní vo veci pod sp. zn. 2 T 00133/00. Ostatné skutky kladené jej za vinu nemal preukázané a z toho dôvodu ju z týchto disciplinárnych previnení oslobodil.

Pokiaľ ju uznal vinnou zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch v znení platnom do 15. apríla 2002, uložil jej podľa § 117 ods. 1 písm. a) Zákona o sudcoch disciplinárne opatrenie – napomenutie. Pri uložení tohto opatrenia odvolací disciplinárny súd v súlade s ustanovením § 117 ods. 8 Zákona o sudcoch prihliadol na to, že sudkyňa trestnú agendu vybavovala zodpovedne, že v tomto prípade išlo o ojedinelú vec a že uložené opatrenie splní svoj účel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 14. októbra 2005

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: *Amely*